

Børnini í Lítaskógi hava fingið ein abba

Tað er sanniliga ikki øllum barnagarðsbørnum beskorið at hava eina abba at spæla við um dagarnar. Dagstovnurin Lítaskógur hevur tó gjørt eina roynd, og hon riggar avbera væl

1. januar í ár, varð nýtt hjálparfólk sett í starv í Dagstovninum Lítaskógi.

Tað frætist skjótt, tí hjálparfólkið er 54 ára gamli Kristian Petersen, sum áður hevur arbeitt í 20 ár sum brøytførari hjá Kommununi, umframt at hann hevur arbeitt á heilsusølu í fyra ár.

Kristian Petersen er kendur sum sera barngóður maður, og einaferð í fjør spurdi ein pedagogur Kristian, um hann ikki kundi hugsað sær at arbeitt í barnagarði.

Har er sum kunnugt flest konufólk í arbeiði, og tað kann tykjast einstáttað hjá børnum, bert at vera saman við konufólkum í barnagarðinum.

Eisini hjá fleiri einligum mammum, hevur hetta týðning, av tí at børnini ikki hava ein pápa at venda sær til hvønn dag, og tí er tað ein fyrimunur, at eisini manspersónar arbeiða í barnagarðinum.

Millumáli í tøg

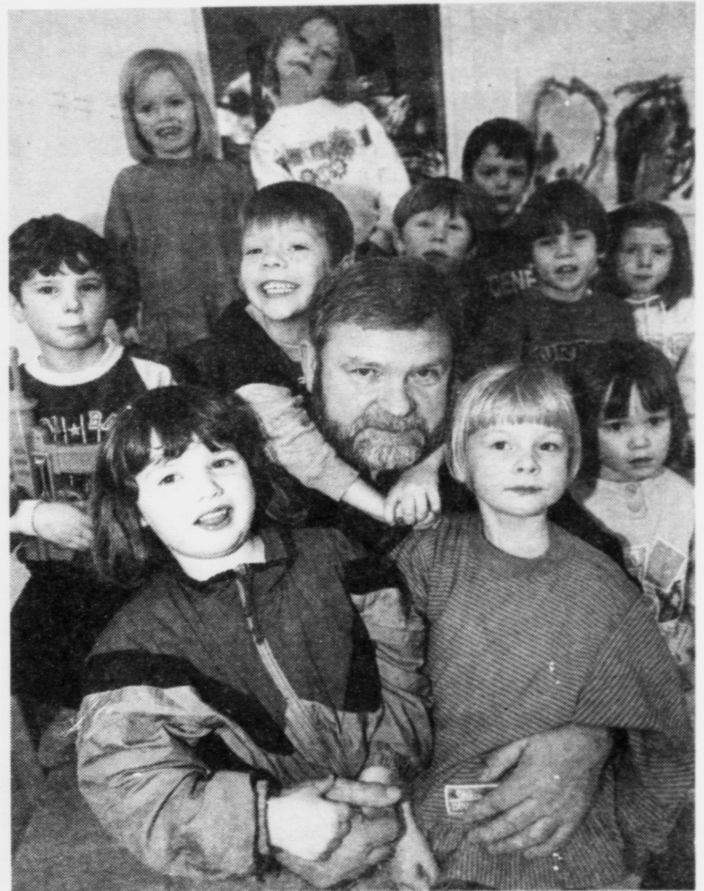
Ikki eitt kis hoyrist frá stov-

uni, har vit hava fingið upp-spurt, at Kristian Petersen arbeiðir í Lítaskógi.

Vit eru forvitin at frætta, hvussu ein gamal brøytførari trívist í nýggja starvinum, og hvussu børn og starvsfólk hava tikið móti honum.

Tá vit gloppa hurðina, er gátan loyst: børnini sita so kúrr og fáa sær millum-mála. Kristian Petersen gongur til og frá, gevur børnunum okkurt at drekka og ein kókubita.

Tá børnini eru liðug at fáa sær, kemur meira lív í.

Kristian Petersen: - Tað var eingin fremmandur tanki hjá mær, at eg skuldi arbeiða við børnum. Tað havi eg ofta hugsað mær

Góður at nina hjá

Kristian Petersen sessast hjá okkum, og sigur frá nýggja arbeiðinum. Har sleppur hann ikki ótamaður at sita leingi. Børnini eru forvitin at vita, hvørji ørindi vit hava, og bráðliga krúpa tvær smágetur upp í fangið, og Kristian ninar teimum,

meðan hann tosar við okkum.

- Tað var eingin fremmandur tanki at fara at arbeiða við børnum. Tað havi eg ofta hugsað mær, men sjálvandi: eg varð øgeliga spentur at vita, hvussu tað fór at laga seg. Tað fall mær heilt náttúrligt, tá eg kom til arbeiðis fyrsta dagin, og eg kenni meg væl.

Anna Eysturoy, pedagogur, arbeiðir saman við Kristian Petersen. Hon helt tað vera eitt sindur lægið at skula arbeiða saman við einum tilkomnum manni.

- Vit hava vanliga eitt tíðarskeið á degnum, har vit seta okkum í ring á gólvinum, práta, syngja o.s.fr.

- Hetta gjørdur vit eisini fyrsta dagin, tá Kristian kom til arbeiðis. Eg visti ikki rættiliga, hvat eg skuldi siga við Kristian, tá hann setti seg á ein krakk undir liðini á okkum.

- Tað var tó einki hóvasták, tí eitt barn vinkaði til Kristian, og bað hann seta seg hjá okkum. Tað gjørdi hann, og síðani hava vit ikki hugsað stórvegis um tað, sigur Anna Eysturoy.

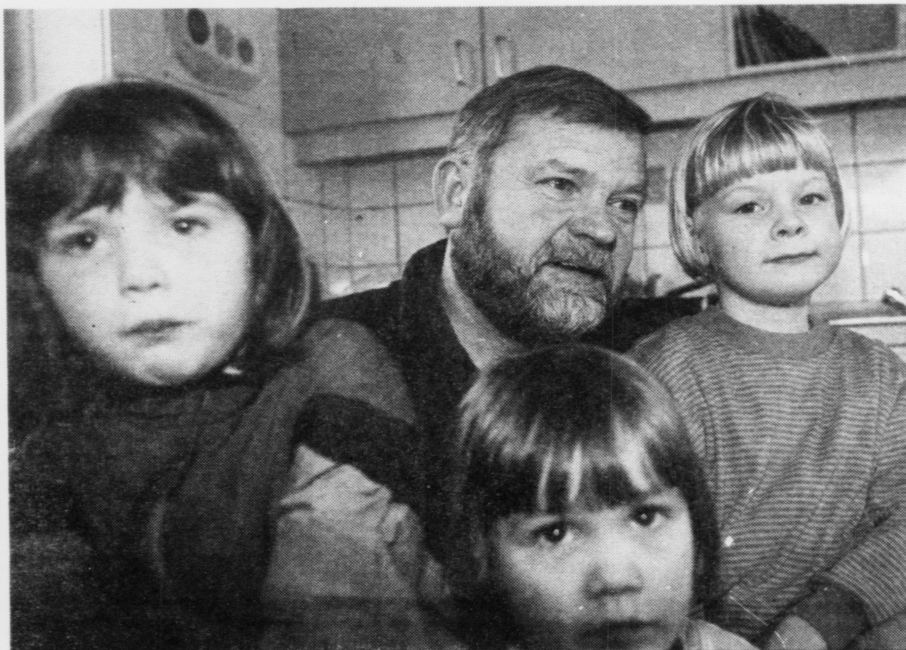
- Eg visti ikki, hvussu børnini fóru at taka móti nýggja hjálparfólkunum, og um tey mundu fara at dáma hann, men tað vísti seg at verða óneyðugt. Børnini tóku hann til sína beinanvegin.

Kappast um at leiða hann

- Fyrsta dagin vit skuldu fara út at spáka, fóru tvær gentir at munnhøgga. Tá eg fór yvir til teirra, vísti tað seg, at tær vóru farnar at trætast um, hvør skuldi sleppa at leiða Kristian.

14 børn eru á stovuni, og tey hava nógv stuttligt fyri um dagarnar, eru nógv úti, tá veðurlagið er til tað, men annars er Kristian dugnaligur at siga søgur, kvøða, klippa, mála og arbeiða við leiri.

- Tað er eisini ein fyri-

Børnini lurta hugagóð, meðan Kristian Petersen, tosar við Sosíalín, samstundis sum hann ninar teimum smáu. Hann heldur ikki, at tað er nakað óført í at arbeiða átta tímar í barnagarðinum